

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lacrimæ Orbis Universi, Post Primam Protoparentum
nostrorum E Paradiso Exulum culpam, exortæ, In
Universim Genus Humanum, traduce reatu propagatæ,
Ruptis animorum abyssis, Laxatis cordium fontibus, ...**

Schmucker, Mathias

Glacii, Anno 1689

Rex David Poenitens, Typus Monarcharum, Regum, & Principum
delinquentium, & crimina deflentium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38152

sed non inducit nisi via pœnitentiæ, non admittit nisi
 porta crucis! qui hac viâ, & per hanc portam venit
 ad gaudia, securus venit, & certus habitationis æter-
 næ, non excludetur illinc amplius: nemo illic lædi po-
 test aut lædere. O Posterî **ÆTERNITATEM**
COGITATE, brevî immortales futuri, aut inter
 damnatos, aut inter beatos. Hæc ad **POSTEROS**
 monita sunt Adami, qui

*Quam meruit pœnam solus digessit in
 omnes.*

R E X D A V I D P O E N I T E N S ,

Typus Monarcharum, Regum, & Princi-
 pum delinquentium, & crimina
 deflentium.

*S. Ambrosius Ep. de Apologia David. lib.
 1. cap. 2.*

Nusquisque nostrum per singulas horas, quàm
 multa delinquit, nec tamen unusquisque de
 plebe peccatum suum confitendum putat. Il-
 rex tantus, ac potens, ne exiguo quidem momen-
 tane manere penes se delicti passus est conscientiam: sed
 maturâ confessione, atque immenso dolore reddi-
 peccatum suum Domino. Quem mihi nunc fa-
 cile

cilè reperias hortoratum ac divitem , qui si arguerit , c
 alicujus culpæ reus , non molestè ferat ? At ille re
 clarus imperio , tot divinis probatus oraculis , c
 privato homine corripetur , quòd graviter delin
 fet , non indignatus infremuit , sed confessus in
 muit culpæ dolore. Denique Dominum dolor in
 movit affectûs , ut Nathan diceret : Quoniam pœnit
 te : & Dominus abstulit peccatum tuum. Matur
 itaque veniæ , profundam Regis fuisse pœnitentiam
 declaravit , quæ tanti erroris offensam traduxerit. Al
 homines , cùm á sacerdotibus corripuntur , peccat
 suum ingravant , dum negare cupiunt , aut defendit
 ibique eorum lapsus est major , ubi speratur correctio.
 Sancti autem Domini , qui consummare pium certam
 gestiunt , & currere cursum salutis , sicubi forte ut
 mines corruerint , naturæ magis fragilitate , quàm pec
 candi libidine , acriores ad currendum resurgunt , pe
 doris stimulo majora reparantes certamina : ut non lo
 lum nullum attulisse æstimeretur lapsus impedimentum
 sed etiam velocitatis incentiva cumulasse. Peccavit Da
 vid , quod solent Reges : sed pœnitentiam gessit. Rex
 ingemuit , quod non solent Reges. Confessus est culpam
 , obsecravit indulgentiam , humi stratus deploravit
 vit ærumnam , jejunavit , oravit , confessionis sue testi
 monium in perpetua sæcula vulgato dolore transmisit.
 Quod erubescunt facere privati , Rex non erubuit con
 fiteri. Qui tenentur legibus , audent suum negare pec
 catum , dedignantur rogare indulgentiam , quam pet
 bat , qui nullis legibus tenebatur humanis. Quod pet

si arguerit, conditionis est, quod supplicavit, correctionis.
 et ille reus capitis communis, sed specialis confessio. Culpam ita-
 bilis, cui incidisse naturæ est; diluisse virtutis.

1.

Oculi! quo me oculi
 Fecistis avolare?
 Oculi! O scopuli!
 In quod merlistis mare?
 Vos, amoris spicula!
 In cautum vulnerastis,
 Cum de Palatij specula
 Unadem amastis!

2.

neæ frontis sidera!
 Quam turpiter errastis!
 Quæ malorum barathra
 Incautum deturbastis!
 Meam vos perniciem
 Injuratò conspirastis,
 Ut me ultrò blanditiem
 Cum spontè invitastis.

3.

Quorum munus, & statio
 Fuit pervigilare,
 Quod dictabat ratio
 Sollicitè curare,
 PEREGRINUS atrium
 Incurtivas subintraret,
 Abvena Palatium
 In hoc, Animæ, turbaret.

2. Reg: 11.

4.

Ast vos. Hero fœdifragi
 Deserta statione
 Extra castrum circum vagi
 Turpi defectione.
 Viam pandistis hostibus,
 Et claustra reserastis,
 Portisque bipatientibus
 Rebelles vos probastis.

5.

Ah! pro commisso munere
 Quam perditè fecistis!
 Me hostibus pro fœnore
 Tam vili perdidistis!
 O oculi! O pessimi
 Castellii defensores!
 O Regis vestri (Animi)
 Dolosi Proditores.

6.

O oculi cupidinum
 Rivales incentores!
 O oculi libidinum
 Vafri Procuratores!
 O oculi! O stimuli!
 O fomites malorum!
 O loculi! O tumuli!
 Heroum tot Magnorum!

7. Sam-

7.
 Samsonem quis fortissimum
 Captivum vinculavit? (b)
 Heroem invictissimum
 Quis scedum depilavit?
 Victorem felicissimum
 Quis oculis privavit?
 Quis mancipem miserrimum
 Et caecum jugulavit?

8.
 Vos, vos, lascivi oculi,
 Cum Dalilam amastis!
 Et speciem prostibuli
 Formamque adorastis!
 Vos Israelis gloriam
 Et robur perdidistis!
 Vos defensore Patriam
 Et Patre spoliastis.

9.
 O fures Innocentiae,
 Modestiae praedones!
 Lenones pudicitiae,
 Formae castae mangones!
 Ignes vagi luxuriae,
 Superbiae magistri,
 Irae, & avaritiae,
 Invidiae, ministri!

10.
 Antesignani hostium,
 Et prodromi damnorum,
 Illecebrarum ostium
 Canales peccatorum,

Urentia vos specula,
 Vos Pharetrae amorum
 Vos venenata spicula,
 Magnetes animorum!

11.
 Ah quanti Curiositas
 Unius Dinae stetit?
 Cum levis Sichemittidas
 Videre nurus petijt?
 Vidit: & vidit Virginis
 Princeps Sichem decorum
 Raptaque vi libidinis
 Prostituit pudorem.

12.
 Quantum puellas nocuit
 Vidisse alienas?
 Quantas Jacob exercuit
 In Urbe Lanienas?
 Ulti Pater cum filiis
 Injuriam fororis,
 Et convasatis spoliis
 Testati vim doloris!

13.
 Adalterae cor ignibus (d)
 In Joseph incendistis,
 Et impudicis manibus
 Vi pallium tulistis!
 vos Innocentem carceris
 Ergastulo clauistis,
 Castumque grandis scelere
 Culpabilem fecistis.

(b) Judic: 14. 15. 16. (c) Gen: 34. (d) Gen: 39.

14.

Venatores mentium
Et Aucupes dolosi,
Incantatores cordium
Proci delitiosi.

Mors poli, quorum cardine
Mors, vitæque rotatur,
Et in discrimine
Et lubrico versatur.

15.

basilisci unico
Virus afflatis noctu,
Insultu, plusquam Punico
Uno necatis ictu,

velut duo fulgura
Ad ima penetratis,
Creataphracta pectora
Momento sauciatis.

16.

solus post meridiem
Spectarem otiosus (e)
Suis subjectæ faciem
Hortosque curiosus,

ser florum vivaria
Lagittas evibrastis,
Et viridaria
Lacmotum vulnerastis:

17.

regio solaris (f)
Securè ambulanti,
Sperante de pomario
Nil tale cogitanti,

Ignes ex ipsis fontibus
Cupidinis jecistis,
Parâmq; mentem fontibus
Culpis interemistis.

18.

Quantùm vidisse nocuit (g)
Mulierem lavantem!
Damno meo me docuit
Infamiter amantem,
Ictus vel unus oculi
Incautè quem vibravi,
Qui fuit instar jaculi
Quo me, illâmq; stravi.

19.

Sic Cypridis Rex subditus,
Mancipium amoris,
Turpis reus concubitûs
Et Paphii furoris!
Crimen conjunxit crimini
Non parcens Innocenti
Uriæ, David Sangvini (h)
Pro Rege dimicanti.

20.

Heu! quanta nocte lumina
Quantâque nube tecta?
In sua cæca crimina
Peste stygis infecta!
Apertis nihil oculis
Quid agerem videbam,
Et quantis in periculis
Forem, non sentiebam!

21. Ah

2. Reg: 11. (f) ibid. (g) ibid. (h) 2. Reg: 11.

21.

Ah serò te cognoveram
Serò te lumen verum!
Nam totus cæcutiveram
In vanitate rerum,
Sic, ut solem iustitiæ
Et lumen veritatis
Nox raperet malitiæ,
Et nubes pravitatis!

22.

Tenebræ sunt Cimmeriæ
Luminibus offusæ!
Meridiæque Phariæ
Nubes menti obtrusæ,
Ceu media Andabata
In nocte ambulabam,
Et quæ inter phantasmata
Errarem, non notabam.

23.

Nox nubila, nox squalida,
Nox horrida premebat,
Caligo tetra, lurida
Splendorem adimebat,
Magnùmque cæli oculum
Divinitus lucentem
Clausit, ut totum nubilum
Sentirem *ORIENTEM*.

24.

Quin adhuc hanc caliginem
Noctemque diligebam,
Nec animi fuliginem
Insanus sentiebam,

Cæcus eram, & stolidam
Amabam cæcitatem,
Et tenebrarum horridam
In corde densitatem.

25.

Væ malè lapsò tempore!
Quo te non cognoscebam
Væ cæco vultus sideri
Quando te non videbam
Væ stultæ ignorantie!
Væ reæ cæcitati!
Superbiæ! Lasciviæ!
Turpi crudelitati!

26.

Hæc nempe mentem criminis
Atra nube texerunt,
Hæc tenebras in lumina
Profundas invexerunt!
Hæc spissam in caliginem
In fraudes & errores,
Hæc caput in vertiginem
Duxerunt, & terrorem.

27.

Hæc animæ dementiam
Ceu virus afflavere:
Hæc crisin, hæc prudentiam
Hæc sensus prostravere,
Hæc Dei reverentiam
Et cultum minuere,
Hæc longo conscientiam
Veterno sopivere,

28. Hæc

28.

Hæc, rationis nebulâ
Lumen obfuscare,
Longaque velut crapulâ
Sepultum tenuere,
Ad crimen hæc de crimine
Gradus fabricavere,
Nullaque me formidine
Peccantem affecere.

29.

Quia Regibus;
Audacter & delinquant;
In peccatis legibus
Supra vulgus præsumunt,
In regia libidine
Tuant & potestate,
Nulla pena formidine
Ducti, nec honestate.

30.

Quis est verecundia,
Quam Dignitas tuetur;
Quis est audacia,
Qua scepro sustinetur,
Qua sicut Religio
Nulla sub corona,
Nulla throni subjectio
Regis in persona.

31.

Ut persuasus crederem
Ambitio instruxit,
Ut Exlex delinquerem
Majestas me induxit,

Dei Timorem, Passio
Amoris profligavit,
Et sceleris confusio
Uram ferro stravit.

32.

Sic reus adulterii
Nec reum me videbam,
Pudebat nec opprobrii,
Quod nullum agnoscebam,
Et licet homicidium
Audirem innocentis,
Nullum tamen iudicium
Occurrit penitentis.

33.

Mei securus, Numinis
Non ferulam verebar,
Patrati neque criminis
Ullius, fontem rebar,
Tot noxis execrabilem
Meam non sensi fortem,
Donec Nathan damnablem
Annunciaret mortem. (i)

34.

Tunc velut inter somnia
A somno excitatus
Severa sensi omnia,
Et duplices reatus,
Adulteri libidines,
Cædemque innocentis.
Deique, ob cupidines,
Flagellum ferientis.

K

35. Ovis

(i) 2. Reg: 12.

35.
 Oviculam tunc pauperis (k)
 Occisam intellexi,
 A Divite me, hospitis
 Novi, datam orexi,
 Prophetæ per parabolam
 Me reum designari
 Justamque in me ferulam
 Virgamque colligari.

36.
 Quot lacrimis piaculum
 Tam grande deploravi?
 Quod in totius scandalum
 Rex Regni perpetravi?
 Ah utinam ploratibus
 Tot, memor institissem,
 Et novis me reatibus
 Nocentem non fecissem!

37.
 Dementia, dementiam
 Et error, est errorem
 Sequurus, cum Potentiam
 Et populi vatorem (l)
 Et numerum ad calculos
 Mandavi revocari,
 Et Regionum circulos
 In centum computari.

38.
 Ast cum delicti noscerem (m)
 Admissi gravitatem,
 Tandemque contremiscerem
 Ad culpæ sceditatem,

Transire quidem petii
 A me iniquitatem,
 Tui supplex iudicii
 Precatus Bonitatem.

39.
 Tunc per Prophetam Optio
 Gad, data est pœnarum
 Et de tribus electio
 In me deputandarum;
 Una, qua reus caderet
 Paterno Rex flagello,
 Et objurgatus plecteret
 Fame, peste, aut bello.

40.
 Cum penes me eligere
 Staret, tuas in manus
 Est melius incidere
 Quam me plectat humanum
 Furor, O Deus! dixeram,
 A te prestat feriri,
 Quam insolentis dexteram
 Mortalis experiri.

41.
 Dixi: & tu me supplicem
 Confestim exaudisti,
 Aligerumque vindicem
 Armatum expedisti,
 Acinacem qui stringeret
 Et Populum feriret,
 Regique reo parceret.
 Qui justius periret.

(k) 2. Reg. 12. (l) 2. Reg. 24. (m) ibid. (n) ibid. (o) ibid.

42.

Israel quid millia (p)
 Virorum octingenta
 Pugnantium millia
 De Juda quinquaginta?
 Quas oves quid profuit
 Examinatas scire?
 Quod Numen statuit)
 Tot millia perire?

43.

Quid egredere nimum
 Solutissimum virorum,
 Improbum flagitium
 Vocorum nefandorum!
 Quae hanc consilia,
 Quae Populum straverunt,
 Quinquaginta millia
 Virorum perierunt.

44.

Insolens Ambitio
 Ut oves jugulavit,
 Insanabili Elatio
 Superbia litavit,
 Quae sanguinis profusio
 Indictam in me clamat,
 Quae me culpato
 In parem mortem damnat.

45.

Quod tot innocentium
 Infusus sanguis fecit,
 Quos hos in exitium
 Deum flebile conjecit,

In me debet iudicis
 Sententia scire,
 Me manus aequa iudicis
 Pro merito ferire.

46.

Ego sum, qui peccaveram,
 Ego qui malum feci!
 Ego in mortis pharetram
 Tot animas conjeci!
 Ego septuagesies
 Dignissimus damnari,
 Ego pro plebe millies
 In fonte, immolari.

47.

Peccavi! nocens Numini!
 Tot delictorum reus!
 Solis apertus lumini
 Reatus patet meus!
 Quod clam carnis nequitia
 Et homicida fecit,
 Divina hoc iustitia
 Orbis famae subiecit.

48.

Peccavi! heu immanibus
 In Dominum delictis!
 Et ingratitude in
 In Patris cor inflicis!
 Indignus tantis gratiis,
 Quos turpiter abusus,
 Nunc pro tot beneficiis
 Rubore sum confusus!

K 2

Quid

49.
 Quid potuit tribuere,
 Quod non attribuisset?
 In preces non annuere,
 In quas non annuisset?
 De ovium Pastorculo (q)
 Pro Sâule fecit Regem,
 Suo minantem baculo
 In pingues campos gregem.

50.
 Ut molem grandem sternerem *
 Gigantem Philistæum,
 Ferrôque interimerem,
 Hoc opus non est meum?
 In funda & in Lapide
 Ut victor eminerem,
 Et in machæræ cuspide
 Hostile caput ferrem.

51.
 Tua fecit potentia,
 Et dextera prostravit,
 Tua fecit Clementia,
 Quæ puerum amavit,
*Hæc pauperem de stercore
 Et sordibus levavit*
 Servumque, Regis decore
 Immeritum ornavit.

52.
 Hæc abstulit formidinem, (r)
 Leones ut necarem;

Hæc dedit fortitudinem,
 Ut urfos suffocarem;
 Hæc pro pedo, & gregibus
 Regni sceptrum porrexit
 Pro petalo, cum Regibus
 Ad thronum me evexit.

53.
 Hæc formidandum hostibus
 Bellisque gloriosum
 Præfecit exercitibus
 Stratis victoriosum,
 Direxit hæc consilia,
 Processus, & conflictus
 Arma stravit hostilia,
 Omnésque mortis ictus.

54.
 Hæc tribuit delicias,
 Honore me beavit,
 Hæc addidit divitias, (t)
 Opésque cumulavit,
 Bis mille millionibus
 Hæc auri quadringentes
 Adjunxit Gazis omnibus (u)
 A Filio inventos.

55.
 Hæc dedit sapientiam
 Ad sceptrâ & coronam
 Hæc ad vires prudentiam
 Mentémq; boni precam;
 Judicium ut gentibus
 Jura, legésque darent.

(q) 1. Reg. 16. ibid. 17. ibid. 17 * ibid. (r) 1. Reg. 17. (s) 1. Reg. 2. (t) Cornel. & lap. in cap. 38. Exod. (u) Hierem. Dracon. aurif: p. 3 c. 1. fol. 771.

Et hostibus frementibus
Parcunctis malis starem.

56.

Quis benigno Numini
Ingrate, grates pendis?
Quis Majestatem Domini
Pro voluptate vendis?
Quoties cum hostibus
Pro te salvo conflixit,
Ammonitarum ensibus
Per te Urias vixit?

57.

Quis polluisti sanguine
Coronam innocente?
Quis purpuram libidine
Thoracumque impotente?
Quis ut lecti foedera
Disrupta Fides gemat?
Quis ut clament vulnera,
Et mors vindictam fremat?

58.

Quis ut terra sanguine
Contaminata tot viro-
rum, oblate plebem Numine,
Quis te interemptorum
Crimen colpet superbiam,
Quis tumque insolentem,
Quis mentis jactantiam
Sensus precipientem?

59.

Agnosco crimen! poenitet!
Heu me! Deus! Peccavi?
Cur dextra fulmen detinet,
Quod in me concitavi?
Si plectas virum Sangvinum,
Quis contra te queratur?
Lenonem si libidinum,
Quis tibi obloquatur?

60.

Posthac panem cineribus (x)
Insperis manducabo,
Potumque mixtum fletibus
Uteribus potabo,
Et lacrimis perennibus (y)
Sivatum vigil rigabo,
Et jugibus doloribus
Has culpas deplorabo.

61.

Sic in insipientia
Mea, cor conturbatum, (z)
Et praementis angustia
Contabuit siccatum.
Virtus mea exaruit (t)
In pulverem dolorum,
Et lumen me desituit
Meorum oculorum.

62.

Desipui stultissimus,
Cum Deum dereliqui,

K 3

Hic

(y Psal: 6. (z Psal: 37. (a ibid.

Hic error fuit maximus,
In illum cū deliqui,
Hæc maxima stultitia,
Quâ non feci majorem
In Regno, ex malitia
Cū læi Creatorem,

63.

Lex prima sapientia (b)
Est, Dominum timere,
Ars altera prudentia,
A malo abstinere,
Timorem quisquis exiit,
Et Domini Amorem,
Stultitiam hic induit,
Et quini furorem.

64.

Hic furor me insaniam
Suam infatuavit,
Et lapsum ad infamia
Quæquæ præcipitavit,
Amor, Honorque Nominis,
Timorque perire,
Horror, Pudorque criminis
Nil frugis habuere.

65.

Ceritus, cælo prætuli
Terrenas vanitates,
Spretaque lege. sæculi
Lascivi voluptates,
Præ sanitate vulnera
Elegi & vibices.

Hinc tubera, hinc ulcera,
Hinc fœdæ cicatrices.

66.

Non est in carne sanitas
Mea, nec valetudo,
Est sanies, est fœditas,
Et gravis ægritudo,
Non est Pax meus ossibus
A facie meorum,
Quæ tot patravi vicibus
Insanus, peccatorum.

67.

Quin cicatrices Sanguinis
Corrupto putruere,
Et puris à gravedine
Fœdum verminavere,
Mephytis purulentæ
Gravem sparsit odorem
Et nex insipientiæ
In facie lurorem.

68.

Miser, ac miserabilis
Sum factus, & curvatus
Usque in finem: humili
Totaque contristatus
Die, nullo solatio
Fultus ingrediebar,
Compunctus cor, supplicio
Jugi conficiebar.

(b) Proverb: 1. & 9. Psal: 119. (c) Psal: 37. (d) ibid: (e) ibid.

69.

Nam sunt illusionibus
Lumbi mei repleti,
Sunt pleni cruciatibus
Languoribusque Lethi,
Nisi in carne sanitas,
Nec in medullis vigor,
In animo anxietas,
In cunctis membris rigor.

70.

Humiliatus Spiritu,
Et afflictus gemitibus,
A cordis mei gemitu
Contritus rugiebam,
Tu Domine suspirium, (g)
Tu nostri mentis vota,
Tu meum desiderium,
Astrata coram tota.

71.

At non est absconditus, (h)
Quem cunctis clam, laxavi
Te solo teste, gemitus
Exflens in geminavi,
Tu solus mei pectoris
Abscondita scrutaris,
Necque sinus corporis
Perlustras & rimaris.

72.

Te nihil latet: omnium
Tu gnarus secretorum,

Te penes est scrutinium
Meorum delictorum,
Tu vides quæ præterita,
Tu vides & futura,
Demerita, & merita
In tua creatura.

73.

Tu me vidisti *Parvulum*
Patris oves pascentem,
Inter greges puerulum
Jocari innocentem:
Sed & Regem in folio
Regentem & peccantem,
Nunc intimo cordolio
Flentem & deprecantem.

74.

In tuo me non arguas (i)
(Ut merui) furore!
In ira nec corripias,
Nec perdas amarore, (k)
Nec intres in iudicium
Cum servo delinquente,
Nec meritum supplicium
Sumas de promerente.

75.

Nam quis vivens te iudice (l)
Potest justificari!
Quis peccatorum vindice
Te, reus excusari?

K 4

Sepo-

(f) Psal: 37. (g) ibid. (h) ibid. (i) ibid. (k) Psal: 142. (l) ibid.

Sepone nomen *Præsidis*
 Irâ exacerbati,
 Assume partes *Principis*,
 Et mitis *Advocati*.

76.

Ante conscientia
 Nullius, labe caret,
 Nec ulla innocentia
 Sæ innocens apparet,
Tua sunt sole lumina
 Stellisque clariora,
 Quæ penetrant velamina
 Mentis secretiora.

77.

Ante tuam est faciem
 Nullus cordis velatus,
 Tuam non latet aciem
 Nec atomi reatus, (m)
Si nostras observaveris
 Iniquitates, Deus,
 Et ad bilancem miseris,
 Quis sustinebit reus?

78.

Paterna sed clementia
 Nostras infirmitates,
 Et mitis indulgentia
 Novit fragilitates;
 Novit massam de pulv ere,
 Et luto efformatam,
 Ethinc propensam rueri
 In culpæ pravitatem.

(m) Psal. 129.

79.

Ah ergo mansuetudinis
 Tuæ, pius memento!
 Primæque lenitudinis!
 Tibi sit argumento,
Et Abrahæ fidelitas,
Et Isaâc promptitudo,
Et Jacobæ sanctitas,
 Tuaque Magnitudo!

80.

Ah! Non sit tuus vindictæ
 Tantus furor in iras!
 Ut condemnatum judicet
 Adenses, rotas, pyras!
 Meoque luam sanguine
 Commissum in te crimina
 Et tu nullo placamine
 Reo addas lenimen!

81.

Quot acerbatus vicibus
 Tuis tamen dedisti
 Placatus vitam hostibus,
 Et culpam pepercisti?
 Quin præter culpæ veniam
 Et oblitos errores,
 Adhuc donasti gratiam,
 Et calicos favores!

82.

Est nempè tibi proprium
 Est pronum *Consolere!*

parcere opprobrium
Et noxas abolere!
Ira non fitit dextera
Nec cædes, nec cruores,
Nec tuæ pacis fœdera
Sunt Amor, & dolores.

83.

Quæ ergo dabit capiti
Nec fontes aquarum?
Quæ liquando vertici
Torrentes lacrimarum?
Quæ meas noxas noctibus
Diebus & deplorem?
Quæ animam meum fletibus
Perpetuis irrorem?

84.

Nec solæ fluant lacrimæ,
Nec oculorum rores!
Nec gementis animæ
Et intimos clamores!
Nec quantis mœroribus
Sub lacrimarum undis,
Nec te gemam manantibus,
Nec clamorem de Profundis. (n)

85.

Quando in discrimine
Clamavi, & clamabo!
Multiplici de crimine
Accusans accusabo!
Nec pronis auribus
Nec ad te gementis!

Intende meis precibus
Et jugibus lamentis!

86.

Ad trutinam Justitiæ
Si mea facta pendas,
Nihil que des Clementiæ
Sed jure cuncta vendas?
Meâ me causâ cadere,
Est oppidò necessum
Et victum juris perdere
Te judice Processum.

87.

Nam cujus eloquentia
Est copiæ tam raræ,
Tecum ut excellentiâ
Vocis ausit certare?
Loquente te, vox frangitur,
Et linguæ vis hebescit:
Balbutiënsque labitur,
Hæret, & infantescit.

88.

Omne verbum, oraculum
Et Lex irrevocanda,
Quam nullum mutet sæculû,
Nec diesteterminanda!
Tua non potest æquitas,
Statutum nec mutari,
Nec reprobari veritas,
Nec forum irritari.

K 5

89. Se-

89.
Semel dicta sententia
Stat, & stabit immota!
Sed & tua Clementia
Utrique Mundo nota,
Tuâque quæ centoriam
Virgam manus minatur,
Hæc eadem fert oleam,
Et pacem stipulatur.

90.
Mite tibi ingenium
Abominatur pœnam,
Propentius in præmium,
Manûmque donis plenam.
At cum irasci cogitur,
Et in reos sævire,
Cor gemitu concutitur,
Dolétque se punire.

91.
Invitus justum rariùs
Vindex sumit flagellum,
Cum Homo temerarius
Indicit Deobellum,
Delinquit ille centies.
Vix semel flagrum sonat,
Et supplicat is quoties,
Hic toties condonat.

92.
Cum plectis, tantùm ingemis,
Ceui ipse plectereris,
Ad nomen pœnæ contremis
Ceui pœnam mereris,

Ipse rei supplicium
Ceui tuum incestus sentis,
Nec hominis exitium,
Nec mortem vis mereri.

93.
Sit licet *super omnia*
Quæ opera patrâsti
Tua misericordia
Quam mundo demon-

stis,
Qua lapsis indulgentiam
Et veniam dedisti,
Et gratiæ frequentiam
Afflictis præstitisti.

94.
Sed justus tamen fontibus
Severè reos plectis,
Nil mansuetudo legibus
Præjudicat decretis,
Pari pendet libramine
Lanx utraque libellæ,
Ut nullo se discrimine
Anteferant scutellæ.

95.
Nil datur hic affectibus,
Nil artibus mundanis,
Conceditur respectibus
Nil penitens humanis.
Te nulla suaviloquia,
Nec molles linguæ pacant,
Fucata nec obsequia
Nec sponsiones placant.

96. Nulla

96.

Nulla vincit facundia
Vis, nec flos oratorum,
Nec Suada Eloquentia,
Nec ars Caufidicorum,
Nec liti Proestatio,
Nec lex injuriarum,
Nec furi Appellatio,
Nec Replica caufarum.

97.

Nullae preces, nec pretia,
Nec fraudium commenta,
Nec animorum retia
Mellita blandimenta,
Nec Opes, nassae cordium,
Iustitiae catenae,
Nec viscus Tribunalium
Auro crumenae plenae.

98.

Hoc foro nulla venditur
Causa pendens argento,
In annos nec suspenditur
Doloso vaframento,
Reus convictus plebitur
Decretae poenae hora,
Sed innocens absolvitur
Non interrupta mora.

99.

Semel data sententia
Stat firma, immutanda,
Nec nulla Indulgentia
A iudice speranda,

C, scriptam fronti litteram
(Nigrae notam tabellae)
Hanc nullus tollet tesseram
Paragraphus Novellae.

100.

Non retractatur Curiae
Decretum, nec Effatum,
Culpatur nec injuria
Tabellis contestatum,
Quod semel declaratum est,
Praetore publicante,
Sancitum sacrosanctum est,
Firmatum adamantine.

101.

Te penes stat consilium
Donare, vel ferire,
Si perdere vis filium
Aeternum & perire,
In tua stat potentia
Mortis statutum ferre,
Sed Patris est Clementia
Audire Miserere. (o)

102.

Appello Patrem! filium
Audis ad te clamantem?
Audis? ad tuum solium
Afflictum suspirantem?
Audis? misericordiam
Prostratus ut impleret?
Audis? rubore veniam
Confusus ut exoret?

103. Est

103.

Est multa miseratio (p)
In veniam delicti,
Sed est & consolatio
Patris nomen, afflicti,
Iniquitatem, gratia
Delere potest Rei,
Tua namque clementia
Asylum habet spei.

104.

Non unda tibi deficit,
Non rivus, flumen, mare,
Ut noxam, quæ me inficit (q)
Lotam possit mundare,
Tu potes immunditiam
Narium, iniquitatem,
Cordis lutum, spurcitiam,
Purgare scditatem.

105.

Delictum non diffiteor, (r)
Grandem culpam agnosco,
Intus ab hoste torqueor,
Et memet erubesco,
Obtradit conscientia
Delictum, quod patravi,
Et clamat, O Justitia
Tibi soli peccavi !

106.

Heu, tot turpitudinibus (s)
Malum coram te feci !
Tu justus in sermonibus
Me tamen non das neci,

Sed tuis in justitiis
Semper justificarus,
Et vincis, cum iudicis
Reorum judicaris,

107.

Tu scis vita originem,
Noti Nativitatem,
Peccati scaturiginem
Matrisque pravitatem, (t)
In his conceptus foravi,
In his malum momordi,
In his venenum sorbui,
Mortemque fixi cordi,

108.

Non celo crimen: sceditas
Noxæ mundo pandatur,
Dilecta Deo veritas
In cælum efferatur, (u)
Occulta sapientia
Mihi manifestasti,
Incerta & scientia
Tua in me patravisti.

109.

Hyssopi me aspergine
Dignare, & mundabor,
Si laveris me polline
Plus nive dealbabor,
Dabis auri latitiam,
Ut vox resultet grata,
Tunc exuent mæstitiam
Ossa humiliata.

110. *Tu*

(p) Psal. 50. (q) ibid. (r) ibid. (s) ibid. (t) ibid. (u) ibid.

110.
 Tu qui de cæli specula
 Abyllos intueris,
 Quem nulla latet macula,
 Quin cuncta arbitreris,
 Culpa averte lumina (x)
 Et faciem averte,
 Neque dele crimina,
 Eternum ne me perde.

111.
 Tu qui cælos, & sidera
 Verbo terram fundâsti,
 Ignes, aquas, & æthera
 De nihilo creâsti,
 Tu in me potentiâ
 Corruptus crea mundum,
 Immundaque à spurcitia (y)
 Coram emunda fundum.

112.
 Primo Mundi Miraculo, (z)
 Qui spiritum dedisti,
 Tu in spiraculo
 Mentemque indidisti,
 Hinc iterum visceribus (a)
 Commite renovatum,
 Liber à sceleribus
 Omnem vitæ reatum.

113.
 Oculorum acie (b)
 Ne me, ut Caim, pelle,

*Nec à paterna facie
 Ut hostem me avelle,
 Sed spiritum, quem dederas,
 Sanctum, plenus amore,
 Hunc ne receptum auferas,
 Culpæ tactus dolore.*

114.
 Quem grande crimen fecerat
 Cordis tristem mcerore,
 Et undique repleverat
 Afflictum amarore,
 Huic tu redde læticiam
 Favoris Salutaris, (c)
 Et Spiritus migratiam
 Confirmam principalis.

115.
 Hucusque qui à legibus
 Descivi mandatorum,
 Nunc Doctor ero rudibus. (d)
 Tuorum præceptorum,
 Vias docebo impios,
 Ut ad te convertantur,
 Erudiamque inscios,
 Ut rectum doceantur.

116.
 Tu quoque Reum Sanguinis
 Cædisque innocentis,
 Fac liberum, nec criminis (e)
 Memento insolentis,

Tunc

(x) Psal. 50. (y) ibid. (z) Homini. (a) ibid. (b) ibid. (c) ibid.
 (d) ibid. (e) ibid.

Tunc undique justitiam
Os meum excurret abit,
Tuamque lingua gloriam
Fugè cantans cantabit.

117.

Tu qui linguas infantium
Verbo facis disertas,
Et in ora lactentium
Laudes tuas insertas
Hac labia aperies
Ut tua laus cantetur,
Et gratiarum series
Ubique propaletur.

118.

Si Hecatombis crederem (f)
Iras posse placari.
Oves, bovesque caderem
Pro noxis immolari,
Sed mens tua non flebitur
Ab hostiis exustis,
Nec adeps sacer petitur
Ab animantium bustis.

119.

Non amat Sacrificia
Deus morticinorum,
Nec illum placat hostia
Taurorum vel hircorum.
Sed Spiritus Hic respicit
Munus contribulati, (g)
Nec cordis, sibi despicit
Donum humiliati.

120.

O Deus! qui es Bonitas,
Fons ipse Bonitatis!
Memento! qua calamitas
Sit Sion vastitatis! (h)
Accumula divitiis
Hanc, ut locupletetur,
Et Solyma novitiis
Muris edificetur.

121.

Tunc hostiam justitia
Aris oblationes,
Et acceptabis gratia
Tuæ litationes,
Tunc vitulos altarium
Incensis imponemus,
Et holocaustis omnibus
TE DEUM accinemus.

122.

Ergo Deo propitio,
Et lacrimis pacato,
Translato est flagitio
Prophetæ ex effato,
A me procul discedite,
Rei impietatis,
Et me, posthac, non dicite
Servum iniquitatis.

123.

Omnes qui operamini,
(Exeste) pravitatem, (i)
Contrarii que Numini
Lædentes Majestatem.

(f) ibid. (g) ibid. (h) ibid. (i) ibid. (k) Psal. 6. (l) ibid.

Domini exaudiat
Vocem ploratus mei,
Et misericordiam imminuit
Regis vindictam rei.

124.

Superba nemo gaudeat,
De mea posthac sorte,
Ne insolenter mordeat (m)
Ne culpans dignum morte,
Felles, & adversarij
Confusi conturbentur,
Et animis contrarii
Contritris convertantur.

125.

Quarrenti! veniam (n)
Ad peccata delictorum,
Et misericordiamque gratiam
Peccatorum commissorum,
Quae abscondita
(Oblivioni data)
Parata tunc praeterita.
In Dominum peccata.

126.

Peccatorum, cui Dominus (o)
Crimen non imputavit,
Iniquum dolosus spiritus
In suam condemnavit,
Cui ore falsitas
Nec fraudus sunt commenta,
Iniqua mentis Veritas
Et veritas est inventa.

172.

Delictum meum cognitum (p)
Et manifestum feci,
Nec volui absconditum,
Sed poenae me subjeci,
Meamque injustitiam
Non absconditam celavi,
Nec dolis insolentiam
Occultam oppilavi.

128.

Dixi: meam malitiam (q)
Adversum me. fatebar,
Et quam egi stultitiam
Hanc palam deprecabar,
Dixi: viditque Dominus
Meam Humilitatem,
Remisit & Hic protinus
Omnem impietatem.

129.

Pro hac tua clementia (r)
Sanctus omnis orabit,
Suaque in angustia
Ad te gemens clamabit,
Et opportuno tempore
Clamans exaudietur,
Et dato pacis foedere
Delictum dimittetur.

130.

Ad te clamavi Domine, (s)
Et tu me suscepisti.
Mea in aegritudine
Me Deus sanavisti,

Et

(p) ibid. (m) ibid. (n) ibid. (o) ibid. (p) ibid. (q) ibid. (r) ibid. (s) Psal. 29.

*Et ab inferno animam
Benignus eduxisti,
Et de lacu miserrimam
Captivam salvavisti.*

131.

*Tuas misericordias
Æternum decantabo,
Tuas in me clementias
Exultans predicabo,
Omnisque Generatio
In Generationem
Tuo sciet præconio
Culpæ remissionem.*

132.

*Annunciabit gratiam
Tuamque veritatem,
Os meum & iustitiam,
Et Patris mititatem,
Cantabo & iudicium (u)
In Reum delinquentem,
Et vindicis iustitiam
In servum pœnitentem.*

133.

*Omnes laudate populi, (x)
Deum laudate gentes,*

*In saculum, & sæculi
Ævum, benedicentes;
Quia respexit gemitus,
Et rivus lacrimarum,
Et non abjecit penitus
Me Pater gratiarum.*

134.

*Laus mea, mea gloria,
Et mea Fortitudo
Est Dominus, Victoria,
Et mea Sanctitudo,
Et HUIUS mihi dextera
Est facta in salutem,
Et eadem hac dextera
In me fecit virtutem.*

135.

*HUIC omnes confitemini, (a)
HUIC omnes jubilate, (b)
Cantate Nomen Domini, (c)
Et cytharam crispate,
Huic chordas, Chores, Orga-
num, (d)
Huic tibiae sonate,
Huic cymbalum, & tympanum
Psalterium, pullate.*

Peccavi Domino. lib. 2. Reg. cap. 12.

Bersabea erat mulier Uxor aliena : * cum dolore
quidem dicimus & tremore : Sed tamen DEUS

(t) Psal. 58. (u) Psal. 100. (x) Psal. 116. (y) Psal. 117. (z) Psal.
117. (a) Psal. 99. (b) Psal. 149. (c) Psal. 150. * 8. Augustinus
in Psal. L.

coluit taceri, quod voluit scribi. Dicam ergo non
 quod volo, sed quod cogor; dicam non exhortans ad
 imitationem, sed instruens ad timorem. &c. Hujus
 exemplum (David) in bello occidendum curavit. Ho-
 micidio auxit adulterium; & post hoc factum, missus
 est ad eum Nathan Propheta: missus à Domino, qui
 eum argueret de tanto commisso. Quid caveant homi-
 nes diximus: quid verò si lapsi fuerint, imitentur, au-
 diamus. Multi enim cadere volunt cum David; sed
 nolunt surgere cum David. Non ergo cadendi ex-
 emplum propositum est, sed, si cecideris, resurgendi,
 attende nè cadas; Non sit delectatio minorum, la-
 tus majorum; Sed sit casus majorum, tremor mino-
 rum. Ad hoc propositum est, ad hoc scriptum est, ad
 hoc in Ecclesia sæpè lectum, atque cantatum. Au-
 diamus qui non ceciderunt, ne cadant; audiant qui ceci-
 derunt, ut surgant. Tanti viri peccatum non taceretur,
 predicatur in Ecclesia, audiunt malè viventes, & quæ-
 rant sibi patrocinia peccandi: attendunt unde defen-
 dent, quod committere paraverunt, non unde caveant,
 quod non commiserunt, & dicunt sibi: Si David, cur
 & ego? Inde anima iniquior; quæ cum propterea
 errat, quia David fecit, idèd pejus quàm David fe-
 cit. Dicam hoc ipsum, si potero planius. David
 dedit sibi ita ad exemplum proposuerat, uti tu. Ce-
 dit lapsu cupiditatis, non patrocinio sanctitatis: tu
 deditur tanquam sanctum proponis, ut pecces: non imi-
 tatur ejus sanctitatem, sed imitaris ruinam. Hoc
 deditur in David, quod in se odit David. Præparas te ad
 peccandum, disponis peccare. Librum Dei, ut pecces,
 L inspi-

inspicis; scripturas Dei ad hoc audis, ut facias, quod dicitur: *Da-
cet Deo. Hoc non fecit David. Corruptus est per Prophanam, non est
tam, non lapsus est in Propheta. Alii verò audientes in clamoribus
briter, in casu fortes, metiuntur infirmitatē suam, & simul c
damnat Deus devitare cupientes, ab aspectu securo au
nent oculos. Non eos defigunt in pulcritudine carnis, aut inter
næ, nec se ipsos faciunt de perversa simplicitate. Mi
ros; non dicunt, bono animo attendi, benigne attende Reg
di, de Charitate diu aspexi: Proponunt enim fibi, ne
sum David, & ad hoc illum Magnum vident cecidisse, sublim
ut Parvi nolint videre unde possint cadere. Repetunt a
munt enim oculos à petulantia, non faciliè adjunguntur mei D
non miscent se mulieribus alienis, non levant oculos magna
faciles ad aliena mænia, ad aliena solaria. De longinqua confi
enim vidit David Illam, in qua captus est. Mulier luxuriosas q
gè, libido propè. Alibi erat quod videret, in illo loco, ut ejus
caderet, &c. Sed factum est, dixerim hæc eis, quæ tuo cili
non commiserunt, ut vigilent custodire integritatem tuo ab
suam; & cum attendunt Magnum cecidisse, parvum suo h
meant. Si verò aliquis lapsus hæc audit, & aliquid iratu
mali in conscientia tenet; Attendat quidem vulneris esset
magnitudinem, sed non desperet medici majestatem, quodam i
Peccatum cum desperatione, certa mors. Nemo est. Sed p
go dicat: si jam aliquid mali feci, jam damnatus in erat
sum; Deus malis talibus non ignoscit; cur non adderebat,
peccata peccatis? fruar hoc sæculo in voluptate, in hoc ad hoc
scivia, in cupiditate nefaria; jam perdita spe reparatio, in hoc po
nis; vel hoc habeam quod video, si non possum habere in se p
re, quod credo. Quisquis peccasti, & dubitas agere, in se p
penitentiam pro peccato tuo desperando salutem tuam*

David gementem. Ad te Nathan Prophe-
 non est missus, ipse David ad te missus est. Audi
 clamantem, & simul clama: Audi gementem
 simul congemisce: audi flentem, & lacrimas jun-
 audi correctum & condelectare. Si tibi non
 intercludi peccatum, spes veniæ non intercluda-
 Missus est ad istum virum Nathan Propheta,
 Regis humilitatem. Non respuit verba præci-
 non dixit: audes mihi loqui, Regi?
 sublimis Prophetam audivit: plebs ejus humilis
 auditum audiat. Audi ergo, & dic cum illo: mise-
 mei Deus secundum magnam misericordiam tuam,
 magnam misericordiam deprecatur, magnam mi-
 confitetur, &c. Ait Nathan Propheta ad David:
 quidam habens plurimas oves, pauper autem
 ejus, habebat unam oviculam, quam in sinu suo,
 cibo nutriebar. Venit hospes diviti: nihil de
 suo abstulit: oviculam vicini pauperis concupivit,
 suo hospiti occidit. Quid dignus est? At ille
 iratus sententiam. Planè tunc Rex sciens ubi
 esset, morte dignum divitem dixit, & ovem
 quadruplum. Severissimè atque justissi-
 Sed peccatum ejus nondum erat coram eo, post
 erat, quod fecerat: suam iniquitatem nondum
 cebat, & ideo alienæ non ignoscebat. Sed Pro-
 ad hoc missus, abstulit à dorso peccatum, & an-
 posuit, ut videret illam sententiam tam se-
 in se prolata. Ad secandum & sanandum vul-
 ejus, ferramentum fecit de lingua ejus, &c.

L 2

Sunt

Sunt multi quos peccare non pudet, agere pœnitentiam
 pudet. O incredibilis insania! De vulnere ipso non erubescis,
 de ligatura vulneris erubescis! Nonne magis foedius & putidius est?
 Confuge ergo ad medicum, age pœnitentiam: dic: iniquitatem meam ego
 confitebor, & peccatum meum ante me est semper. *Coram*
soli peccavi, & malum coram te feci. Quid est hoc? Coram
hominibus enim non erat adultera uxor, & maritus occisus?
Nonne omnes noverant, quod tu fecerant? Quid est: tibi soli peccavi,
& malum coram te feci? Quia tu solus sine peccato. Ille
Punitor, qui non habet quod in illo puniatur: Ille
stus reprehensor, qui non habet, quod in illo reprehendatur
&c. Restat paucis alloqui vos FF. propter multa mala, inter quæ vivimus.
Neque enim in rebus humanis, migrare possumus à rebus humanis.
Cum tolerantia vivendum est nobis inter malos, quia cum mali essemus,
cum tolerantia vixerunt inter nos. Non obliviscentes quid fuerimus, non derideamus
ravimus de his qui nunc sunt, quod fuimus. &c.

Nemo, nec post centum peccata, nec post multa
 le crimina de misericordia divina desperet. (1) Si
 men non desperet, ut sine ulla mora Deum sibi reconciliari
 festinet: ne fortè, si consuetudinem peccati fecerit,
 etiamsi velit de diaboli laqueis liberari, non possit.
 David, qui & Rex & Propheta divino munere fieri meruit,
 post tantam gratiam, ita præventus, ut non solum adulterium
 committeret, sed etiam homicidium perpetraret: nec tamen se ad hoc referret.

in senectute sua, ad pœnitentiæ medicamenta confu-
 ret, sed statim cilicio prostratus, conspersus cinere,
 cum ingenti rugitu & gemitu pœnitentiam agens, im-
 mit illud, quod ipse in Psalmis dixerat: (b) Lava-
 bo per singulas noctes lectum meum, lacrimis meis
 cinerem meum rigabo. Et iterum: (c) Cinerem sicut
 panem manducabam, & potum meum cum fletu mi-
 nui. Et quia pœnitentiam agere mortifera securita-
 tem distulit, citò in se Dei miserationem ita revoca-
 vit, ut non solum regnum non amitteret, sed etiam
 spiritus donum recipere mereretur. Sed fortè
 aliquis, qui dicat: Ego in militia positus sum,
 cinerem habeo: & ideò pœnitentiam agere quomo-
 do possim? Quasi nos, quando pœnitentiam suade-
 mus, hoc dicamus, ut unusquisque magis sibi capil-
 lum trudeat auferre, & non peccata dimittere, & vesti-
 menta potiùs evellat, quàm mores. Qui hac dissimu-
 latione decipere se magis, quàm excusare conatur,
 imitatur, quia Regem David, non honor Regni, nec di-
 gnitas vestimenti ad pœnitentiam agendam potuit im-
 mutare, &c. Agnoscamus quòd Dominus noster, qui
 David post tam grave peccatum indulgit, & Achab
 pro peccato sibi reprobo regi pepercit, & Manassen post innumera-
 ta peccata pœnitentiam agentem inter amicos suos
 recepit, & meretrici, quæ lacrimis pedes rigaverat,
 capillis suis terferat, totum indulgit. Qui ergo istis
 modis ac talibus peccatoribus veniam dedit, paratus est
 etiam nobis, si in veritate convertimur, non solum pecca-
 ta dimittere, sed etiam æternam beatitudinem dare.

L 3

Hæc

Psal. 6. (• Psal. 100.

Hæc ergo cogitantes , quantum possumus , cum
 adjutorio laboremus , nè nobis aliqua crimina , vel
 capitalia peccata subrepant. Si verò in hoc malo
 aliquis diabolica calliditate prostratus , priusquam
 crimina ipsa per consuetudinem convalescant , remedia
 sibi in die necessitatis acquirat , & cum ingenti
 gemitu & gemitu Deum sibi reconciliari contendat .
 Non erubescat pœnitentiam agere , qui non erubuit
 peccata committere ; sed citò in se bonis operibus
 tendat imaginem reparare , ut inter filios mereatur
 gnosci à Patre , ne ab illa æterna beatitudine exclusus
 & à convivio nuptiali projectus , ligatis manibus
 in tenebras exteriores , ubi est fletus & stridor
 dentium &c.

Peccavi Domino , ait David ad Nathan Prophetam ,
 cum de adulterio & homicidio argueretur .
 Et transtulit Dominus peccatum à te , ait Prophetas .
 Nimirum , misericordia & veritas obviaverunt sibi .
 hoc quidem ut declinet à malo . &c.

David cum peccavit , charitatem non perdidit
 (e) sed obstupuit quodammodo in eo Charitas ad
 mentem tentationis ictum : & charitatis in eo
 quam facta est abolitio , sed quasi quædam soporatio
 quæ mox ut ad vocem arguentis Prophetæ evigilavit
 continuo in illam ardentissimæ charitatis confessionem
 erupit : PECCAVI DOMINO : & continuo
 meruit , Dominus transtulit à te peccatum tuum , non
 morieris.

(e) S. Bernardus in Annunc. serm: 1, circa injic: mibi fol: 124.
 Idem de Natur: & dignit: Amoris Divin, cap: 6, circa finem
 hi fol. 4155.